

Justitsministeren har så på et tidspunkt været så letsindig at skrive til mig i et svar på spørgsmål nr. S 604 fra 1999-2000, at når det gælder alt det, der ligger før 1. januar 1871, så kan man være rimelig sikker på, at det, der står i Retsinformation, er det gældende, i hvert fald er det det vigtige, der står dér. Det er det, der er taget udgangspunkt i i forhold til at skrive det her lovforslag, men vi har da selv fundet eksempler på, at det ikke er helt så nemt.

På side 10 i bemærkningerne bliver nævnt en »Cancellie-Plakat af 10. april 1795«. Det er nogle regler og bestemmelser om sikkerhed for offentlige stiftelsers midler, og der spørger vi først Justitsministeriet: Hvordan er det med dem? Justitsministeriet svarer så, at man ikke rigtig ved, hvordan det er, men man henviser til, at det må Finansministeriet tage sig af. Finansministeriet svarer så tilbage, at det ved de heller ikke, og til sidst må Justitsministeriet alligevel udrede og vurdere, at disse regler formentlig er bortfaldet.

Men altså både det konkrete ressortministerium, altså Finansministeriet, og Justitsministeriet må bruge lang tid på at finde ud af, om en sådan cancelliplakat fra 1795 overhovedet har relevans i dag.

Der er det min vurdering, at Folketinget med fordel kunne skabe den nødvendige klarhed ved at sige: Lad os slå en streg over alt det, der ligger og er ældre end fra dengang, da vi begyndte at bruge Lovtidende, med forbehold for de punkter, der konkret er nævnt her i § 2 og de efterfølgende paragraffer. Og så er der altså nogle opsamlingsparagraffer.

Så når justitsministeren siger, at det her ikke bare er forenklet, men at der er tale om en egentlig forenkling af problemstillingen, så må Justitsministeriet jo tage det her som en udfordring, som SF's ordfører også var inde på, sådan at man følger de her ting op og bruger muligheden for at gå ind og benytte en sådan metodik.

Så er der selve ønsket om, at hver enkelt bestemmelse skal ophæves i en konkret paragraf: Jamen hvis man når frem til en samlet oversigt, som der jo desværre ikke er nogen, der har i dag, men hvis man nåede frem til en sådan samlet oversigt, så ville man kunne benytte den metode, som vi har benyttet i L 175, som vi tidligere har behandlet i dag.

Men problemet har lige præcis været, at når man finder de her gamle bestemmelser, har de også afledte bestemmelser, hvor hovedparten

må konstateres at være uden nogen som helst form for betydning i dag.

Så har de af Tingets medlemmer, der har været inde og læse bemærkningerne, også måttet konstatere, at der rent faktisk er en del af de danske regler, som i dag er formuleret på tysk, oven i købet på gammeltysk og noget af det endda på plattysk. Det er ikke lettigængeligt, og det er også en uskik, at vi har regler, som vi hævder stadig væk er gældende, formuleret på et sprog, som er fuldstændig umuligt at læse i vore dage. Så dér burde det være sådan, at reglerne stod på moderne og tilgængeligt dansk, sådan at folk, når de slår op i lovgivningen, ved præcist, hvad der er gældende.

Men vi vil nu bruge den tid, der ligger foran os, til at gå i dybden med det her forslag, og vi håber da på, at der er andre end os, der føler et engagement og vil deltage aktivt i udvalgsarbejdet, og vi håber så, at vi må trække på ressourcer i Justitsministeriet hen over sommeren, sådan at vi kan komme i dybden med mange af de spændende bestemmelser, som vi har fundet frem.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er sikkert omsonst, men jeg har sådan et behov for at få hr. Kim Behnke til at forstå, hvor interessant det her er retshistorisk, men at det altså ikke kan lade sig gøre. Hr. Kim Behnke har nogle billeder på indersiden af hovedet, som ikke passer med den juridiske virkelighed.

Derfor vil jeg nu stille et spørgsmål, og jeg vil stærkt fraråde, at hr. Kim Behnke svarer på det i dag, men jeg vil bede ham gå hjem og undersøge det: Ønsker hr. Kim Behnke at ophæve de særlige privilegier, jøderne har? Gå hjem og undersøg det, vil jeg sige til hr. Kim Behnke, for vi kan tale om det, men lad være at svare her. Jøderne har nogle særlige privilegier.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.